

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Episcoporum peccata peculiaria quæ sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

130 Episcopi peccata.

æmulantis: ita quòd si appetitus illius ad beneficium, aut dignitatem est bonus, æmulatio est bona, & si appetitus est malus venialiter, æmulatio est venialis: & si appetitus est malus mortaliter, æmulatio est mortalis. Cæterum in spiritualibus æmulatio tanto est laudabilior quanto appetitus est melioris boni: iuxta illud. Aemulamini charis inata meliora.

Episcoporum peccata peculiaria quæ sunt.

Epiſcopi peccata peculiaria sunt, conferre ordines indignis, consecrare non virgines ut virgines, conferre beneficia Ecclesiastica indignis, non residere in Ecclesia & cathedra sua, absque rationabili causa, non interesse diuinis officiis diebus dominicis sibi, non visitare singulis annis suam diocesim, & in visitatione non seruare iura, tam de inquirendis & prouidendis, quam de prædicando, quam de procurationibus, &c. non instituere prædicatores seu potentes in opere & sermone in Ecclesia cathedrali & conuentualibus, non celebrare synodum singulis annis, non prouidere de idoneis ministris, vicario aſſtore, notario, oeconomico non propinquo nec fauore coniuncto, sed clerico de gremio Ecclesiae idoneo, &c. negligere executionem legatorum propter negligentiam aliorum ad se devolutorum quo ad executionem non corrigere verbo & facto, ut opus est, subditos, non confidere christina annis singulis, non dispensare redditus suos pauperibus & Ecclesiae ut debet: negligere ut magistri instituantur ad dicendum opportuna: & artes liberales subditos: & vniuersaliter negligere ea, quæ ad pascendum Christi oues sibi creditas, opportuna sunt.

Inter hæc autem & similia differentia consideranda est duplex. Prima est, quòd quædam secundum se mala, ut consecrare non virgines, ut virgines, con-

ser-

Episcopi peccata.

132

ferre ordines seu beneficia indignis: quia actus cadit super materia repugnante: negligere curam animarum: quia perniciose infidelitatis est manifeste: Ecclesiasticus prouentus dissipare: quia eiusdem est virtus: non curare de idoneis ministris, quia ad hoc tenetur omni iure, & tenetur de dalmatis omnibus, & similibus. Quædam verò sunt mala propter aliud, hoc est propter mala, quæ inde nata sunt sequi: ut non residere, non visitare, non celebrare synodos, & huiusmodi: hæc enim omnia mala pro tanto sunt, pro quanto ex eis ouium pastus aut tollitur, aut minuitur, aut impeditur, &c. Secunda est, quod quædam statuta sunt perpetuae durationis, ut de residendo, visitando, prædicando, &c. Quædam verò cum præterito tempore fluxa videntur: ut de instituendo œconomio, de prædicando in visitatione. Et multa forte sunt alia quæ aut per non vsum, aut alias abolita videntur in locis multis, sicut etiā institutio hominum potentum in opere & sermone pro prædicationis officio, aut neglecta, aut non recepta in multis locis videtur, vbi nulla inueniatur præbenda pro huiusmodi viris instituta: & forte hoc accidit in Ecclesia, vbi tenues sunt præbendæ. Et propterea errantes in primis (quæ scilicet sunt ex se mala) peccant mortaliter: nisi propter imperfectionem actus (puta quia parvulus error circa fidelitatem aut diligentiam, interuenit) excusentur. Errantes autem in secundis quantum peccant, ex causa & ex malo quod sequitur, & ex bono quo priuantur oves, pensandum est. Circa illa verò quæ non est in memoria hominum, quod seruata fuerint in aliqua Ecclesia (ut de œconomis & similibus), non video peccatum aliquod modo ad finem aut fructum propter quem statuta illa erant, studeat Episcopus quantum in se est, dirigere: puta quod redditus Ecclesie bene ac fideiter tractentur, quod pro-

I 3 moeantur

moueantur in canonicos meliores seu magis digni,
&c. Hoc enim est ad idem tendere, sed alia via hodie
conueniente.

*Verecundia potest in bonam & malam
partem sumi.*

ERUBESCENTIA, pro quanto verecundiam de bono
importat, peccatum est: quia actus timoris cadit
super materia repugnante: non enim timidum est
bonum.

Et est quandoque veniale: ut quum quis erubescit
voluntariæ orationi vacare propter societatem.
Quandoque autem mortale: ut quum erubescit con-
fiteri peccatum suum mortale, aut confiteri Christū,
&c. iuxta illud. *Qui me erubuerit coram homini-
bus, hunc & filius hominis erubescet coram Angelis
Dei.* Discerne ergo erubescientiam mortalem a ve-
niale ex materia. Nam si quis erubescit de necessariis
ad salutem, peccat mortaliter: si autem de aliis, venia-
lis communiter est.

*Mentis distractio vel euagatio secundum
apprehensionem naturam est iudicanda.*

EVAGATIO mentis ex suo nomine à recta ratione
declinat, & propterea peccatum est. Sed si nuda
est, venialis est. Si autem ad illicitas materias exeat,
iuxta illarum naturas iudicanda est: ita quod si ad
Venereas delectationes declinat, ex Venereorum re-
gulis iudicatur, & sic de aliis. Et hæc intellige de men-
tis euagatione secundum se. Nam de ipsamet ut con-
iuncta Missæ, orationi, & aliis quæ attenta mente te-
netur homo persolvire, aliud est iudicium propter in-
iuriam annexam, ut infra patebit.

Excom.